

בעזהשי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף

עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]

מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת מנחות

כללים לשימוש

[ ] = מקור או טעם הדבר
( ) = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאו' = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - ע"י בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיך.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך

נא להעיר הערות

©

כל הזכויות שמורות

תש"ס

כתובת להערות :

גפ"ת, רח' חזון איש 36

פעיה"ק ירושלים תובכ"א

טל : 571-2016 (02)

פ"ג הקומץ רבה

גמ' יז. - כב.

לר"א מחשב על דבר שאין דרכו לאכול, להקטיר - מפגל [ר' יוחנן - תנאי - ואם האכל יאכל - אכילת אדם כאכילת מזבח, או מדרבנן אטו כדרכו; למסקנא - לכו"ע מדרבנן]

מחשבה להניח מקצת דמו - ת"ק - לכו"ע כשר, לר"י - לכו"ע פסול [אטו כל דמו] לר' אלעזר - לת"ק כשר לר"א פסול

יציקה (רש"י - אחרונה) מעכב [רש"י - שנה הכתוב במנחת מחבת לעכב, ויצקת וכו' מנחה היא]

יציקה, בלילה בזר כשירה [...הכהנים וקמץ - מקמיצה ואילך].

ר"ש - פסולה (הו"א ר"נ - דוקא במנחת כהנים, נסכים) [והביאה - מוסיף על ענין ראשון]

בלילה, פתיתה ומשיחה, תנופה והגשה לא מעכבי

רב - "תורה" עם "חוקה", "חוקה" לבד - לעכב

קמיצה בכלי - רב - פוסל [בקומצו, וימלא כפו - שנה לעכב],

שמואל - לא פוסל [לא ילפינן דורות משעה]

הגשה - ת"ק - בקרן מערבית דרומית [לפני ה', אל פני המזבח]

ר"א - דרומית [ג"כ קיים לפני ה' דמזבח בצפון]

מליחה - ר"י ור"ש - מעכב [ברית מלח (ר"י - ברית אמורה למלח, ר"ש - כמו ברית כהונה בכל קרבן)]

משנתנו - לא מעכב, בזר - פסול [זר למזבח?]

אין מלח על עצים, דם, יין נסכים [וכל קרבן מנחתך במלח - שאחרים (עצים) באים חובה לה, (מעל

מנחתך ולא דמך), לר' ישמעאל בריב"ב - שמקבל טומאה, שעולה לאשים]

לר' ישמעאל ברי' יוחנן ב"ב - קטרת [מנחתך - שעל מזבח החיצון]

לרבי עצים טעון מלח [עצים = קרבן מנחה]

נסכים באים בהדי דם מבושל, מליח [רש"י - אינו ראוי לכפרה]

רב חסדא - בחטאת חיצונית חייב [ראוי ל'ולקח ונתן"]

רבא - אף בפנימיות, ר"פ - ואף בחמור [כנגדו ראוי בחיצונית]

(לרש"י המח' במבושל וכו')

מליחה: נותן ע"ג אבר והופכו ונותן, וכן לקדרה

מלח שע"ג אבר מועלין בו [והשליכו וכו' מלח והעלו אותם עולה] ולא במלח שע"ג כבש ומזבח

תנאי ב"ד שיהנו כהנים ממלח לאכילת קדשים ולא לאכילת חולין עמהם,

לבן בוכרי למליחת קרבן כהנים אע"פ שאין שוקלין ללשכה

מלח משל ציבור [כמו מאת בני' ברית עולם], עצים משל ציבור [העצים אשר על... המזבח - כמזבח]

רש"י יח. - כא:

עכ"פ בעי פתיתה כדי קמיצה

קבלת טומאה בעצי מערכה - לרש"י - חיבת הקודש דרבנן, "והבשר" אסמכתא

לרש"י אסור להכניס חולין לעזרה, וצריך לאכול חולין חוץ לעזרה ואח"כ יכנס לקדשים על השובע

גמ' כב. - כד:

נתערב קומץ בקומץ או בכלול כליל - ת"ק - כשרות [עולין אין מבטלין זא"ז]

ר"י - עבה ברכה (חביתין, נסכים) פסולה (לרש"י - שניהו) [סלק מינו (שמן הקומץ) ושאינו מינו (סולת)

הקומץ) מבטל שמן השני - רש"י - וה"ל ריבה/חיסר שמנה]

"ולקח מדם הפר ומדם השעיר" - רבנן - עולין אין מבטלין זא"ז

ר"י - מין במינו אינו בטל - ר' חייא - אבל כשא"א למיהוי כוותי' בטל זב"ז

רב חסדא - בטר מבטל אזלינן, ר' חנינא - בטר בטל

נתן שמן אקומץ מנחת חוטא - ר' יוחנן - פסול, ר"ל - לכתחלה

רבא - ספק במיצה שמן הקומץ ע"ג עצים אי חיבורי עולין כעולין (לרש"י - ספק אי השמן כמובלע בקומץ, אי צריך להקטיר העצים עם הקומץ)

עירוב ב' מנחות - לר"י יקמצו אם נשאר כדי קומץ מכ"א נפרד
לרבנן הו"א השני פסול דבקמיצה הראשונה השיריים מבטל הטיבלא
קומץ בטיבלא לכתחלה לא יקטיר (רש"י - מצות הקטרה רק קומץ)
לרבנן הו"א אפי' בדיעבד פסול - טיבלא מבטלו
קומץ בשיריים לכתחלה לא יקטיר [בל תקטירו], לרבנן הו"א בדיעבד אסור - שיריים מבטלו
למסקנא - אתו ככו"ע - ר' זירא - ג"ש שיריים לקומץ דא"א לבטל קומץ

ב' חצאי קומץ בכלי - טומאה בא', הכלי מצרף ושני טמא
טומ' בחצי עשרון השלישי בכלי - אין צירוף דאינו צריך לכלי
חוץ לכלי בחיבור מים לחצי שבכלי - ספק אי כלי מצרף לטמא וליטמא
ספק אם מותר לקמוץ [אולי צירוף כלי דרבנן, והרים ממנו - מן המחובר אולי בעי נגיעה]
לא אמרינן שבע ל' טומאה - בטומ' חמורה על טומ' קלה, בב"א, וספק לרבא בזאח"ז (לענין לטמא
השני בצירוף כלי) ואביי מצדד שלא

אבד $\frac{1}{2}$ עשרון שני והפריש אחר ונמצא - רבא - נטמא $\frac{1}{2}$ הראשון שניהם מצטרפין בכלי
אביי - אפי' נטמא א' מהם, שניהם מצטרפין [כולם מכח מנחה א']
רבא - קמץ מהראשון האחרים אינן נאכלין
אביי - אפי' קמץ מא' מהם, האחרים אינן נאכלין והוא עצמו נאכל [כהן אדעתא דעשרון א'
קמץ]

רש"י כב. - כד.

מה שבטל ברוב כמאן דלית' ולא הוי ריבה סלתה, ורש"י במשנה לכאור' סותר עצמו
לרש"י לר"י קומץ חוטא בקומץ נדבה יקרב לר"ל
לרש"י - משקין (אפי' ע"י ניצוק) מחברין אוכלין ליטמא ולטמא
לא מהני צירוף כלי אם בשעת טומאה לא היה בכלי

גמ' כה. - כו.:

נטמא הקומץ, ציץ מרצה (רש"י - והשירים נאכלין) [ונשא אהרן את עון הקדשים - טומאה שהותרה מכללה
בציבור]

זריקת דם טמא או כשהבשר טמא במזיד
ר' יוסף - לר' יוסי/רב חסדא - לר"א - ציץ מרצה ולא קניס (כמו דלא קניס תרם מטמא אטהור),
לחכמים - קניס
רבינא - קניס רק בזריקה במזיד, רב שילא - רק בנטמא במזיד
אין כרת על אכילה בטומאה לפני זריקה [כל טהור וכו' - הניתר לטהורים],
בפיגול טמא [מזבח השלמים]
אבל יש כרת ללן ויצא אחר זריקה [אשר לה'] אבל יצא לפני זריקה לא [כר"א דאין זריקה מועלת
ליוצא - וא"כ לא היתה שעת הכושר]

נטמאו, נשרפו, נאבדו השיריים - לר"א יקטיר הקומץ,
לר' יהושע לא יקטיר - רב - אא"כ נשאר מקצתו (י"ג ברש"י - קומץ)
לר"ש ור' אלעזר א"צ כלי שרת - ר' ינאי - א"צ קידוש כלי כלל וא"צ ימין (מח' תנאים),
רנב"י - בעי קידוש כלי אבל מותר להקטיר ביד
ר"י בדר' חייא - ביד בעי ימין [ק"ק היא כחטאת], מחשבת פיגול בשמאל פסול ואין כרת
לחכמים - נתן בשמאל לפני קידוש כלי א"א לתקן [כנשפך מצואר לרצפה]
הקטיר קומץ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ כשרה - ריב"ל, רבא - ולא פחות [אין הקטרה פחות מכזית]
ר' יוחנן - אפי' פחות [אפי' $\frac{1}{2}$ הוי פחות מכזית וכשר [כל שאור]]

שיריים מותרים - ר' חנינא - משמשלה אור במקצתה
ר' יוחנן - משתצית אור ברובו [כקיסטור הכבשן] אבל מספיק משלה לקליטת מזבח מבעו"י
ספק בקומץ, באברים תחת או בצדי המערכה

רש"י כה. - כו.

טומאה הותרה/דחוייה מפני כבוד ציבור

לרש"י - לכו"ע ציץ מרצה אעולין

לכו"ע תחלת מנחה בעי כלי

לרנב"י מתן קומץ בכלי מותר בשמאל לר"ש [רש"י י: - "עבודה בכלי" מותר בשמאל באשם,
רש"י זבחים - לא עדיף מקבלה]

גמ' כז. - כט.

כל הקומץ, עשרון, יין, שמן מעכב

מעכבין זא"ז: (1) סולת ושמן, (2) קומץ ולבונה, (3) שעירי יו"כ, (4) כבשי עצרת, (5) שתי הלחם,
(6) סדרים, (7) בזיכין, (8) סדרים ובזיכין, (9) מינים שבחלות נזיר ותודה וטבילת פרה ומצורע
ולולב, (10) והזאות דפרה וחטאות פנימיות, (11) קנים ונרות מנורה,
(12) פרשיות מזוזה ותפילין, (13) ציצית (ור' ישמעאל חולק)

{ ד' מינים - ב' העושים פירות וב' שאין עושים פירות זקוקין זל"ז, וכן ישראל בהרצאה עד שיהו כולן
באגודה אחת }

הזאות שלא מכוונות אל נוכח - דפרה פסולות [רב חסדא - כר"י ד"אל" דוקא, רבא - אפי' לרבנן בדקאי
צפון ודרום]; דפנימיות, לוג מצורע - כשרות

מחוסר כיפורים וטבול יום בעזרה בכרת, טהורים בהיכל - מלקות,
בק"ק - מיתה, ולר"י מלקות ורק לפני הארון במיתה

לוג שמן מצורע שלא לשמו כשר (שיירין נאכלין) ואינו עולה לשם חובה

מנורת זהב בעי מקשה א', ככר, גביעים כפתורים ופרחים - אבל לא שאר מתכות
ב' ברייתות אי מח' רבי וריבר"י בכעץ אבר וגיסטרון אבל עץ ועצם לכו"ע פסול
או מח' בעץ אבל חרס לכו"ע פסול

חצוצרות - כסף מעכב אבל מקשה לא מעכב, ושל משה פסול לדורות [לך לך]

רש"י כז. - כז:

אין מיתה לנכנס לק"ק דרך משופש אע"פ שהוא דרך ביאה -
לרש"י - חתר בצפון או דרום, הלך לצדדין

פרח - ציורין חקוקין במנורה

גביע כפתור ופרח - לרש"י - מג' צדדין

גמ' כט. - לא:

{ מנורה - כילתו לכל זהב סגור של שלמה, ירדו מעשיה ממקום טהרה; ארון ושלחן ומנורה של אש
ירדו מן השמים וראה משה ועשה כמותם, גבריאל הראה למשה מעשה המנורה, הקב"ה הראה למשה
באצבעו מנורה ור"ח ושרצים וי"א הל' שחיטה, מצאו להקב"ה קושר כתרים לאותיות - עקיבא בן יוסף
עתיד לדרוש על כל קוץ וקוץ תילי תילין של הלכות, משה לא ידע מה אומרים, זו תורה וזו שכרה -
שתוק כך עלה במחשבה לפני; התולה בטחונו בהקב"ה הרי לו מחסה בעוה"ז ולעוה"ב, עוה"ז נברא
בה"י שדומה לאכסדרה והחוזר בתשובה מעיילי ליה ואני קושר לו כתר, עוה"ב ביו"ד שצדיקים
מועטים וכפוף ראשיהם }

ניקב תוכו של ה' (רש"י - רגל פנימי, גויל) כשר, אבל יריכו (ימנית) פסול אם אין שיעור אות קטנה

הפסק ברגל של ו' - קריאת ינוקא

ס"ת שיש בו ד' טעיות חסרות בכל דף יגנוז [דיהא מיחזי כמנומר] ולא יתקן אא"כ יש דף א' שלימה מד' טעיות מעיקרא ורוב הספר טוב

גמר ס"ת בסוף הדף - ומקצר והולך,
ובאמצע שיטה (לרבנן דרב אשי - רש"י - אמצע הדף)

ח' פסוקים אחרונים יחיד קורא (רש"י - לא יפסיק)
[לר"י - דיהושע כתבן, לר"ש הואיל ואשתני ונכתב בדמיע (רש"י - בלי אמירתו)]

כל יריעה בין ג' לח' דפין חוץ מהאחרונה - אפי' פסוק א' בדף א'
גליון ס"ת - למטה טפח, למעלה ג' אצבעות, בין דפין - ב' אצבעות, בין שיטין - כמלא שיטה, בין
תיבות - כאות קטנה, ולא יקטין האותיות בעבור הריוח

תיבה בת ה' אותיות - ב' מהן מותר חוץ לדף, אבל לא תיבה בת ב'

טועה (חסר) שם - ר"י - יכתוב על מקום הגרר ויתלה מה שגרר
ר' יוסי, רב להל' - תולין (בין השיטין) השם - ר"ש שזורי - אבל לא מקצתו
ר' יצחק - אפי' על מקום מחק (מחק בעוד לחה)
ר"מ - מסלק היריעה כולה

קרקע הנכנס לג' שיטין בכתב, לא יתפור בגדין - תלוי אי אפיצן (רש"י - אפיצן שחור כעתיקא ואסור)
וספק בשיעור כזה בין הדפים, בין השיטים

עירוב טבל (רש"י - ל"ק - דמאי, ל"ב - טבל גמור ובטל מדאו' ברוב ורק מדרבנן אין ביטול) בחולין - יעשר עליו
מדמאי אחרת מן השוק למ"ד רוב ע"ה מעשרין או מטבל דגוי למ"ד יש קנין לגוי בא"י והוי
דרבנן אדרבנן

רש"י כט. - ל:

קוצו של י' - לרש"י - רגל ימיני

ג' זיוני - לרש"י - III, רש"י שלנו - II/

חומר גג ח' - לרש"י - הגבהת רגל שמאל עד למעלה

תגא דה' - לרש"י - בצד שמאל

שואל ע"ה בשבת - לרש"י - הקילו משום עונג שבת

גמ' לא: - לד.

מזוזה: ב' תיבות לכל שורה כשר; ב', ג', א' - כשר [כשירה]; א', ב', ג' או ג', ב', א' פסול

על הארץ בשיטה אחרונה - מח' אי בסוף שיטה [כגבוה שמים על הארץ]
או בתחלת שיטה [מרחק שמים מארץ]

פרשיותיה סתומות, לרשב"א בשם ר"מ (רנב"י - אף) פתוחות [אינן סמוכות בתורה]

בעי ריוח מלמעלה ומלמטה כמלא "אטבא דספרי"

תפילין אקלף בצד בשר (מעכב), מזוזה אדוכסוסטוס (מח' תנאי אי מעכב) (ולר"מ במס' שבת אקלף)

מח' אם תפילין ומזוזה בעי שרטוט, להל' תפילין לא צריך ומזוזה צריך

לשבת על מטה שס"ת עליה - לרב הונא אסור, לר' יוחנן מותר

מזוזה כאגרת (לרש"י - בלי שרטוט) פסול [כתיבה כתיבה (לרש"י - מגט, כתוב זאת זכרון בספר)]

תלה במקל, אחורי הדלת אסור

מניחה בחלל הטפח, בטפח הסמוך לרה"ר [שיפגע מיד, לשמירה],

שמואל כר' יוסי - שליש העליון [וקשרתם וכתבתם - בגובה],

רב הונא כר"י - כל הפתח חוץ מטפח עליון ותחתון

ימין לדרך ביאתך [ביתך], בספק - צד היכר ציר = פנים (רש"י - כשניהם עיקר)

לרש"י - כנגר — פסול, | (J) כשר

העמיק טפח פסול, הניח ולבסוף העמיד הסף פסול [תעשה ולא מן העשוי (רש"י - כציצית)]

{ מדת הקב"ה עבדיו יושבין מבפנים והוא משמרן מבחוץ }

פטור בפתחי שימאי - בלי אסקופה עליונה, מזוזות, ל"ב דרש"י - תקרה
באכסדרה [פצימין לאחזוקי תקרה]

בית שער, אכסדרה העשויה חלונות ומרפסת חייבין (רש"י - מדרבנן)

חצר ← בית שער ← בית, בית ← לול ← עלייה - חייב ב' מזוזות

ג'נה ① בית שער ② קיטונית - לר' יוסי חייב, לחכמים פטור
רב ושמואל ורב אשי - מגינה לבית (רש"י - ל"ק ①\②), ל"ב ① והיכר ציר בבית) לכו"ע חייב, ומח' מבית
לגינה (ל"ק ②\①, ל"ב - היכר ציר בגינה) איזה עיקר
רבה ורב יוסף, אביי ורבא - מבית לגינה לכו"ע פטור, ומח' מגינה לבית

פתח בקרן זוית - ראש הכתלים ה"ה פצימין

פצים א' מימין - לר"מ חייב [ר' ישמעאל - מזוזות מזוזות - ריבוי אחר ריבוי,
ר"ע - שתי המזוזות - א' עד שיפרט הכתוב ב']

כתיבה אספר ולא על אבנים [כתיבה כתיבה (רש"י - מגט), וכתבתם (תמה) - המתקיימת]

רש"י לב. - לד.

לרש"י - סתומה - ריוח באמצע שיטה, חלק בתחלת שיטה (מנהגינו במזוזה)

לרש"י - ס"ת בעי שרטוט

טפח בין הפתחים, בין שער קטן שבשער גדול - צריך ב' מזוזות

אינו רגיל פטור - רש"י ל"ק - חד בטל לרגיל, אבל לא שלש,
ל"ב (תשו' הגאונים) - רק בעשוי לתשמיש של יחיד לבדו

לרש"י גט בעי שרטוט, ספר, דיו

גמ' לד: - לז:

תפילין: ש"ר - פרשיות בבית א' (לרש"י - עור א') [ולזכרון - זכרון א'],

ועור א' לפרשיות לד' בתים כשר ולרבי בעי ריוח ביניהם

ולכו"ע בעי חוט (רש"י - בין הבתים) ובעי חריצין ניכר (רש"י - בין כל בית)

ש"י - פרשיות בד' קלפים בבית א' כשר -

לר"י - מדובקים [והיה לך לאות - אות א' בפנים כמו מבחוץ] (וחזר)

ור' יוסי חולק - מהני שטולה עור על ש"ר חדש (דאל"ה אין מורידין מקדושה חמורה

[רש"י - ש, ד של שם; וראו כל עמי וכו']) למ"ד הזמנה לאו מילתא, או דאתני מעיקרא

אביי - החליף פרשיות החיצוניות, הפנימיות כשר, רבא - פסול [צריך לראות אויר ימין - שמאל]

הללמ"ס - תיתורא, מעברתא, שי"ן, רצועות שחורות,

מרובעות בתפרן (לרש"י - שלא יכווצו הבית) ובאלכסון, קשר

אביי - חריצים בין הבתים צריכים להגיע עד התיתורא, ורב דימי חולק

פנים של רצועות אדומות פסול [זימנין מתהפכין - גנאי, יאמרו שבעל נדה]

נקב בג' בתים, או בב' בתים חדתי זה כנגד זה (רש"י - ב' בתים הסמוכות, באויר חריץ א') פסול

רצועה שנפסקה אסור לקשור ביחד [וקשרתם - קשירה תמה (רש"י - יפה, רצועה שלימה)] לתפור שלא

יראה - לרש"י אסור, לר"ת מותר

שיעור רצועה היוצא מן הקשר - אצבע צרדה כפוף/פשוט וגרדומין פסול

{ שם ה' נקרא עליך ויראו ממך אלו תפילין שבראש, הראה למשה קשר של תפילין }

קשר - נויהין לחוץ (רש"י - השם, צבוע שחור), למעלה בגובהה הראש כלפי פנים (רש"י - ממול עורף, הקשר
מבפנים)

ברכה משעת הנחה עד שעת קשירה, כשממשמש

מניח ש"י קודם [וקשרתם וכו' והיו] וחולץ ש"ר תחלה [והינן - כל זמן שבין עיניך יהיו ב']

זמן תפילין - ת"ק - עד שתשקע החמה, ר' יעקב - עד שתכלה רגל מן השוק, חכמים - עד זמן שינה א"כ חולצין קודם לכן אחר שקיעה (רש"י - סוברין דלילה לאו זמן תפילין) ריה"ג - ימים ולא לילות (ר' אלעזר - עשה, ר' יוחנן - השמר דעשה = לאו) מימים ולא שבת ויו"ט ר"ע - (ההוא בפסח איירי) לילה זמן תפילין, שבת ויו"ט לא [הן גופן אות] ר' אלעזר - מותר להניח תפילין בלילה לשמרן רב אשי - להלכה לילה זמן תפילין ואין מורין כן [רש"י - שמא ישכח וישן]

משמוש בתפילין [ק"ו מציץ דיש רק אזכרה א' - תמיד - בלי היסח הדעת]

שמאל ["ידך", וקשרתם וכתבתם - בימין וממילא הנחה בשמאל, ידכה - כהה (רש"י - כנקבה, יד - כהה)]

קיבורת [דומיא לש"ר - בגובה, לך לאות - ולא לאחרים, ושמתם וכו' - שימה כנגד הלב]

אין לו זרוע (רש"י - שמאל) פטור, אין לו יד (גידם) - אחרים - חייב [ידכה]

גובה של ראש [כבין עיניכם דקרחה, כש"י - ראוי לנגע א' לאפוקי בין עיניך דיש שער לבן (בבשר) וצהוב (במקום שער)]

ככור בב' ראשין חייב ב' סלעים [רש"י - חשיב כב' ואפשר לצמצם שיצאו כא'], בגולגולת תלא רחמנא]

רש"י לד: - לז:

סדר הפרשיות - לרש"י - קדש - והיה - שמע - והיה משמאל לימין המניח - כסדרן

לרש"י - הבתים ותיטורא מעור א'

"להניח" דבש"י מתחיל להניח, "על מצות" דבש"ר גומר המצוה

לרש"י - לא סח מברך א' בין ש"י וש"ר

לרש"י - עבירה בידו אם סח ולא בירך שנים, דאם בירך - מצוה בידו

קיבורת - לרש"י - בדרו"ן (upperam ?)

אך פדה יפדה - לרש"י - למעוטי נהרג תוך ל'

גמ' לז: - לח.

לר' ישמעאל ציצית ד' מצות - נ"מ: סדין בג' ציצית לא הוי כלאים, לטלית בעלת ה' (רש"י - מטיל לכולם), ג' ציצית בשבת אינו משוי

□

כפל וקשר, ותפר טליתו (ל"ק דרש"י - כל הטלית, ל"ב - הקרנות) לא עשה כלום [כמאן דשרייה, כיון דלא פסק הכפל]

אפסיק קרן א' בשבת א"צ לפשוט בטלטול דרבנן [כבוד הבריות]